

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΩΝ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
10/07/2009

ΟΜΑΔΑ Α΄

ΘΕΜΑ Α.1

- A.1.1)** 1. Σωστό
2. Σωστό
3. Λάθος
4. Λάθος
5. Σωστό

A.1.2)

- α)** Σελίδα 77 σχολικού βιβλίου. «Οι ορεινοί απαρτίστηκαν ...πλοιοκτητών.»
β) Σελίδες 139 – 140 σχολικού βιβλίου. «Παράλληλα με την άφιξη προσφύγων..... επανεγκατάστασή τους.»
γ) Σελίδες 212 – 213 σχολικού βιβλίου.«Η Κρητική Βουλή..... «ροπαλοφόρους».»

ΘΕΜΑ Α.2

- A.2.1)** Σελίδες 149 – 151 σχολικού βιβλίου. «Στις 24 Ιουλίου 1923 επίμαχων περιοχών.»
A.2.2) Σελίδα 249 σχολικού βιβλίου. «Οι Έλληνες της Διασποράς..... Γερμανός Καραβαγγέλης.»
Και Σελίδα 250. «Στην Ευρώπη πρωτεργάτης.....Σοβιετικής Ένωσης.»

ΟΜΑΔΑ Β΄

ΘΕΜΑ Β.1

Σχολικό βιβλίο σελίδα 46: «Οι διαφορές του αγροτικού προβλήματος..... εργατικής ιδεολογίας στη χώρα.»

Παράθεμα: Το δοθέν παράθεμα εστιάζει στις ιδιομορφίες του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα, από το τέλος του 19^{ου} αιώνα έως την έναρξη του Α΄ παγκοσμίου πολέμου. Συγκεκριμένα, αναφέρει την απασχόληση ξένου εργατικού δυναμικού στα δημόσια έργα και στις βιομηχανίες της Ελλάδας. Ισπανοί και Ιταλοί μεταλλωρύχοι εργάζονται στο Λαύριο, καθώς και Αλβανοί και Αρμένιοι σε βιομηχανίες. Έτσι, οι εργοδότες μπορούν σε περίπτωση απεργίας των εργατών, να ζητήσουν εργάτες από την Καλαβρία ή την Καταλωνία.

Τα παραπάνω οδηγούν στην εξίσωση των ημερομισθίων των Ελλήνων με αυτά που ζητούν οι ξένοι, τα οποία είναι αρκετά ικανοποιητικά. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα επιστροφής στον αγροτικό χώρο, αμβλύνει την εργατική ταξική τους συνείδηση. Αποτέλεσμα αυτού, είναι οι σπάνιες εργατικές κινητοποιήσεις στην Ελλάδα.

Ο συντάκτης του κειμένου, Γ.Β.Δερτιλής, κλείνει υποστηρίζοντας πως η απουσία βιομηχανίας στη χώρα και η έλλειψη εμπειρίας της απεργίας, οδηγεί στην ανυπαρξία οποιασδήποτε εργατικής και σοσιαλιστικής ιδεολογίας στο κράτος.

ΘΕΜΑ Β.2

Α. Σχολικό βιβλίο, σελίδες 90 – 91: «Το πρώτο εξάμηνο του 1911..... Κοινοβουλευτικές συζητήσεις.»

Παράθεμα (κείμενο Α): Ο Π. Πετρίδης, στο απόσπασμα που παρατίθεται, αναφέρει πως το Σύνταγμα του 1911, ενώ εξέφραζε νομικά την πολιτική άνοδο της αστικής τάξης, δεν καθιέρωσε τις ρηξικέλευθες ιδέες των επαναστατών του 1909. Η όλη διαδικασία στηρίχθηκε στην εγκαθίδρυση «Κράτους δικαίου» που ταυτιζόταν με τις θέσεις του Βενιζέλου σύμφωνα με τα πρότυπα των δυτικοευρωπαϊκών κρατών. Η αναθεώρηση του 1911 δημιούργησε ένα νέο συσχετισμό δυνάμεων, χωρίς να θίξει τις εξουσίες του βασιλιά και συναρτώντας τη διασφάλιση των βασιλικών προνομίων από τη μη καθιέρωση της «δεδηλωμένης».

Β. Σχολικό βιβλίο, σελίδες 91 – 92 : «Όσον αφορά τη δομή του βενιζελικού σε κάθε άλλο κόμμα.»

Παράθεμα (Κείμενο Β):

Οι πληροφορίες του σχολικού εγχειριδίου πιστοποιούνται και από το εξεταζόμενο παράθεμα. Το κόμμα των φιλελευθέρων ήταν το μοναδικό που διέθετε οργανώσεις βάσης των οποίων η δραστηριότητα διατηρούνταν ακόμα και σε μη προεκλογικές περιόδους. Η δύναμη και η παρέμβασή τους όμως, ήταν περιορισμένη. Το κόμμα των φιλελευθέρων δεν έγινε ποτέ κόμμα μαζών και το χαρακτηριστικό του ήταν ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας της διεύθυνσής του. Οι ιδιαιτερότητες της ελληνικής κοινωνίας, ο ιδιόμορφος χαρακτήρας του κόμματος και η αντίσταση των τοπικών κομμάτων συνέβαλαν στο να μην μπορέσει να γίνει ένα δημοκρατικά οργανωμένο κόμμα, με έντονη εσωτερική ζωή.

Η απόλυτη κυριαρχία του Ε. Βενιζέλου, δεν άφηνε περιθώρια πρωτοβουλιών και δημοκρατικής λειτουργίας του. Ο Βενιζέλος είχε τα πάντα υπό τον έλεγχό του και έτσι ήταν αδύνατο να δημιουργηθεί συλλογική κομματική βούληση. Η σκέψη και η δράση των βενιζελικών γινόταν με γνώμονα τον ίδιο τον Βενιζέλο.